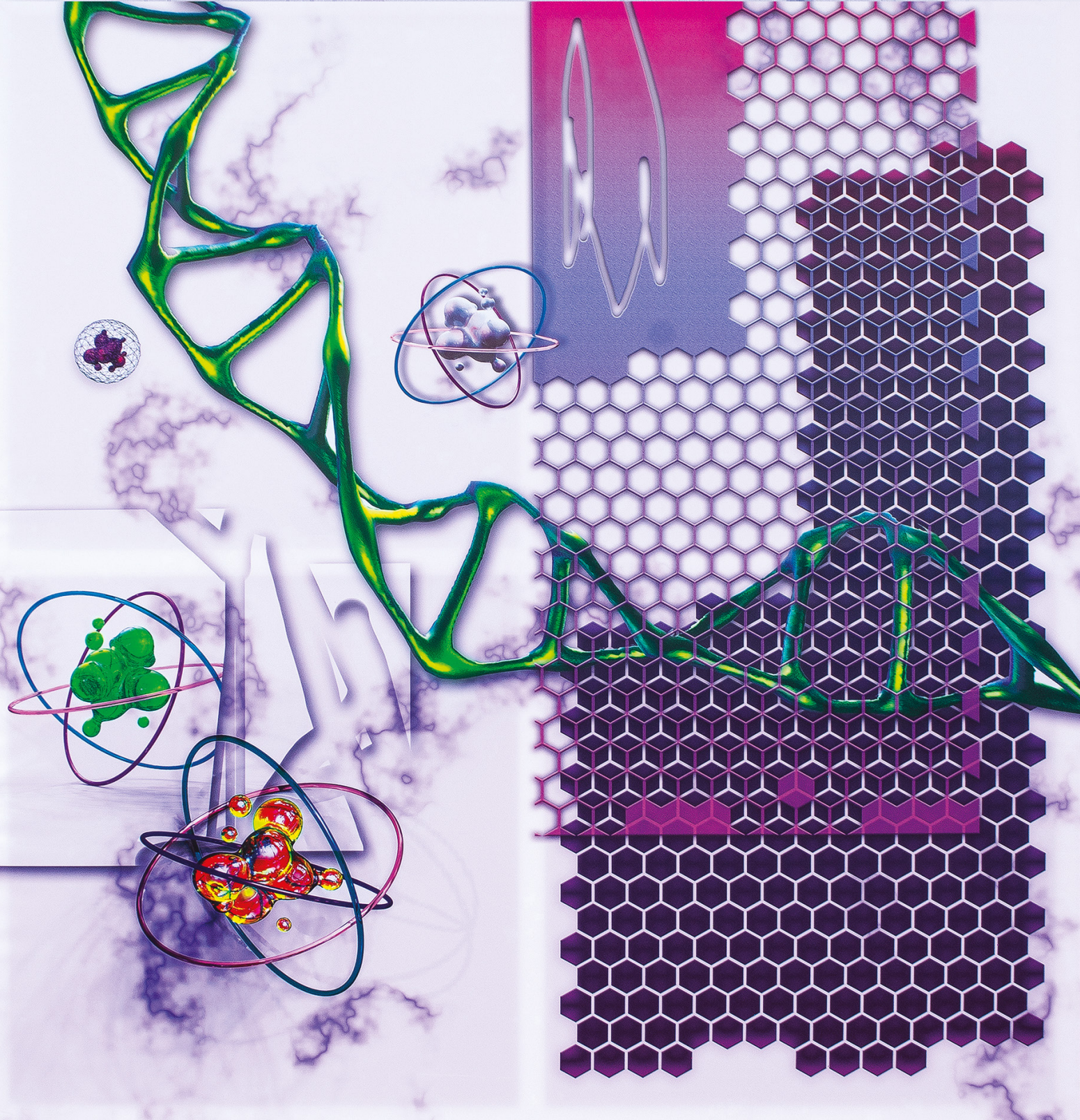

AkzoNobel

Värv kui kunst —

20
20

Kunstikalender

K N R L P
1 2 3 4 5

E T K N R L P
6 7 8 9 10 11 12

E T K N R L P
13 14 15 16 17 18 19

E T K N R L P
20 21 22 23 24 25 26

E T K N R
27 28 29 30 31

jaanuar

Mihkel Maripuu / Ex Nihilo / 2019 / digitrükk

veebbruar

L P E T K N R L P
1 2 3 4 5 6 7 8 9

E T K N R L P
10 11 12 13 14 15 16

E T K N R L P
17 18 19 20 21 22 23

E T K N R L
24 25 26 27 28 29

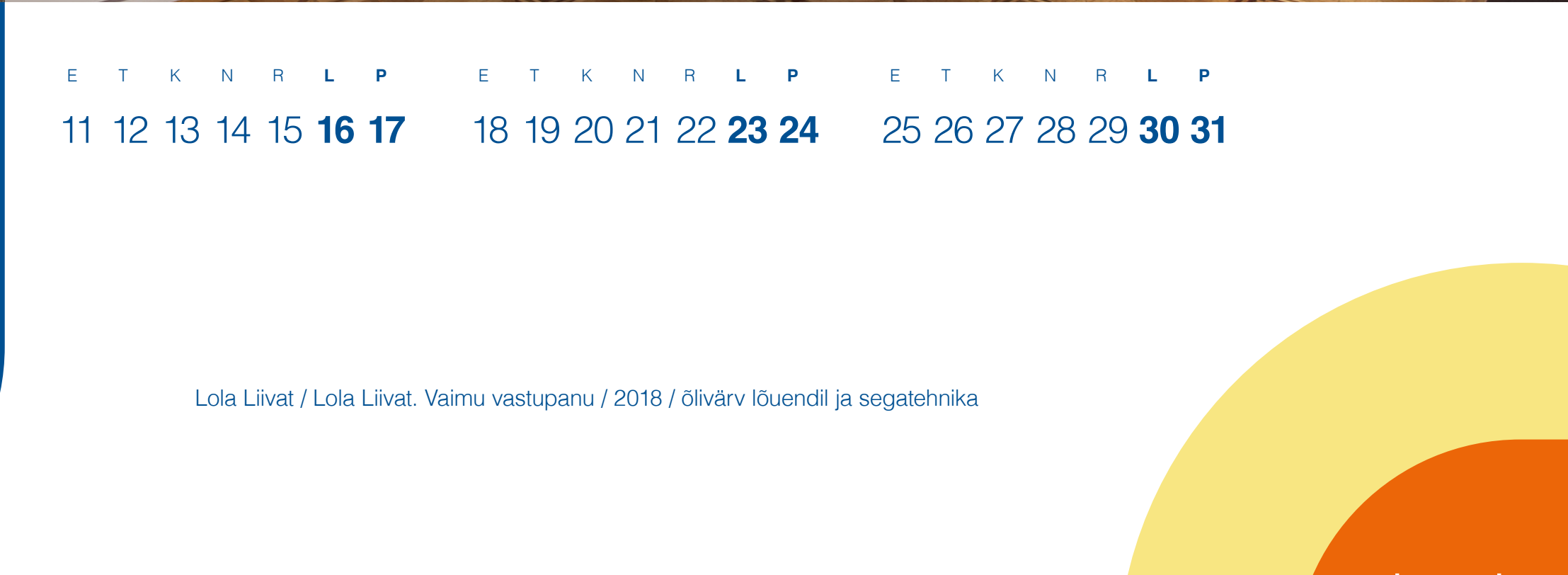
P E T K N R L P E T K N R L P E T K N R L P E T K N R L P E T
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

märts

Sigrid Viir / Esmaspäevast reedeni / 2019 / värv maja fassaadil

aprill

K N R L P E T K N R L P E T K N R L P E T K N R L P E T K N
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30

Lola Liivat / Lola Liivat. Vaimu vastupanu / 2018 / õlivärv lõuendil ja segatehnika

K N R L P

1 2 3 4 5

E T K N

6 7 8 9

R L P

10 11 12

E T K N R L P

13 14 15 16 17 18 19

E T K N R L P

20 21 22 23 24 25 26

E T K N R

27 28 29 30 31

juuli

Angela Maasalu / Kummarda! / 2018 / õlivärv lõuendil

august

L P

1 2

E T K N R L P

3 4 5 6 7 8 9

E T K N R L P

10 11 12 13 14 15 16

E T K N R L P

17 18 19 20 21 22 23

E T K N R L P

24 25 26 27 28 29 30

E

31

T K N R L P

1 2 3 4 **5 6**

september

E T K N R L P

7 8 9 10 11 **12 13**

E T K N R L P

14 15 16 17 18 **19 20**

E T K N R L P

21 22 23 24 25 **26 27**

E T K

28 29 30

August Sai / Kakskümmend käänet / 2018 / õlivärv lõuendil, puidul, paberil

oktoober

N R L P

1 2 **3 4**

E T K N R L P

5 6 7 8 9 **10 11**

E T K N R L P

12 13 14 15 16 **17 18**

E T K N R L P

19 20 21 22 23 **24 25**

E T K N R L

26 27 28 29 30 **31**

Kristi Kongi / Roosad ja rohelised. Tükike violetti. Rahu / 2019 / maaliinstallatsioon

Kunstikalender 2020

AkzoNobel

Värv kui kunst

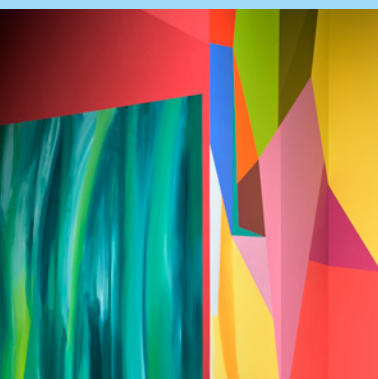
Mihkel Maripuu

Mihkel Maripuu (s. 1987) on maalikunstnik, kelle tegevust iseloomustab meediamiülene praktika ja huvi helimaailma ning internetijärgse visuaalkultuuri vastu. Ta on saanud 2010. aastal bakalaureusekraadi Tartu Ülikooli maalikunsti õppetoolist ja lõpetanud 2014. aastal magistriskraadiga Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti osakonna. Tema isiknäitus "Ex Nihilo", mis toimus Eesti Kunstnike Liidu Hobusepea galeriis (3.–20. V 2019), käsitles inimese argiteadvuse kohandumist tänapäeva (digitaal) tehnoloogiaga (ja ka vastupidi). Kunstniku teosed põhinevad suurtel digitrükkidel, mis on loodud arvutis – justkui "eimillestki", ex nihilo – ja millele on seejärel kätsiti lisatud maalikihistused. Päriselt maalitud ja digitaalselt genereeritud teabe vaheline piir jääb aga vaataja jaoks märkamatuks, kiirelt ja aeganõudvalt valminud kujutised segunevad tajuprotsessis. Nii tekitab kunstnik ajutise puhvertsooni virtuaalse ja materiaalse maailma vahele, pidurdades sel viisil tänapäeval harjumuspäraseks saanud tava omastada kaootilisest ja lõputul kiirusel vallanduvast infotulvast endale vajalikku teavet vaid murdosa sekundi vältel. Nomineeris Eesti Kunstnike Liit.

Sigrid Viir

Sigrid Viir (s. 1979) on foto- ja installatsioonikunstnik, keda huvitavad inimestevahelised sotsiaalsed lepingud, normid ja reeglid, mida sageli märkamatuks järgitakse, et ühiskond toimiks. Ta on õppinud kultuuriteooriat Eesti Humanitaarinstituudis ning omandanud 2009. aastal bakalaureusekraadi Eesti Kunstiakadeemias fotograafia osakonnas, kuhu astus samas ka magistrantuuri. 2011. aastal oli ta nomineeritud kunstipreemiale Köler Prize ja 2012. aastal Sadolini kunstipreemiale. Kunstiteos "Esmaspäevast reedeni" oli osa Sigrid Viiri isiknäitusest "Võltspuhkaja" (27. IV–16. VI 2019) Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseumis (EKKM), mis esitas küsimusi töö- ja puhkeaja harjumuspärase jaotuse kohta tänapäeva maailmas. Näituse kontseptsioonist lähtuvalt muutus külastaja teekond ja kunstiteosed seal sees, maja fassaadist alustades, tööst puhkuseks. Kunstiteos "Esmaspäevast reedeni" tegeles tööga kõige otsesemal kujul. Töö kui panustamine kellegi teise (antud juhul EKKMi) huvidesse. Kunstnik valis välja värvitoonid (Tundra 140, Onyx 110, Patina 55) ja teostas räämas muuseumi fassaadi värskenduskuuri. "Esmaspäevast reedeni" on ideeline jätk kunstniku varasemale teosele, mis tegeles kunstniku töö ja selle mõõdetavusega. EKKMi katusel olev teos "Püha puhkus" (Holy Holiday), mida saab käsitleda osana teosest "Esmaspäevast reedeni" kuulutab pühaks puhkuse samas kui tegelikkuses on hoopis töö see, mille ümber elu keerleb. Aga võibolla on tegemist virvatulukesega, lubadusega ise endale rohkem oma isiklikku aega võtta. Nomineeris Eesti Kaasaegse Kunsti Muuseum.

Kristi Kongi

Kristi Kongi (s. 1985) on maalikunstnik, kes keskendub oma loomingus värvile, valgusele ja ruumile, teostades oma maale sageli installatiivsest või kohakindlast lähtepunktist. Ta on 2008. aastal lõpetanud Tartu Kõrgema Kunstikool maalingute osakonna ja kaitsnud 2011. aastal magistriskraadi Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti erialal. 2017. aastal oli ta kord elus pälvitava Konrad Mäe maalipreemia laureaat, 2016. aastal Köler Prize'i nominent ja 2013. aastal pälvis ta Sadolini kunstipreemia. Kongi maaliinstallatsiooni pealkirjaga "Roosad ja rohelised. Tükike violetti. Rahu" lähteideeks oli dialoogi astumine Eesti kunstipärandisse kuuluvate Henn Roode (1924–1974) teostega, mis olid eksponeeritud rühmanäitusel "Avatud kollektsioonid. Sõna saab kunstnik" (5. VII–10. XI 2019) Kumu kunstimuuseumis. Roode hilismodernistlikud maalid on mitmeplaaniline segu ruumi- ja ajauuringutest maalikunstis ja Kongit on inspireerinud just Roode oskus tabada keskkonda selle keerulisuses ja dünaamikas. Oluline on siinkohal, et Roode jaoks oli õlimalal lõuendil nendeks otsinguteks parim vahend, ent Kongi on edasi liikunud juba n-ö pärisruumi. Roode uuris ruumi, selle fragmentaarsust ja samas ajalise edasiandmise võimalusi, kasutades selleks figuuri. Kongi suur ruumiline installatsioon arendab seda teemat aga edasi abstraktselt, kasutades suuri värvipindu, mis omavahel suhestudes ja põimudes loovad samuti tugeva dünaamika. Maal väljub raamidest ja valgub ruumi laiali ning ruum siseneb ka maali. Nomineeris Eesti Kunstmuuseum.

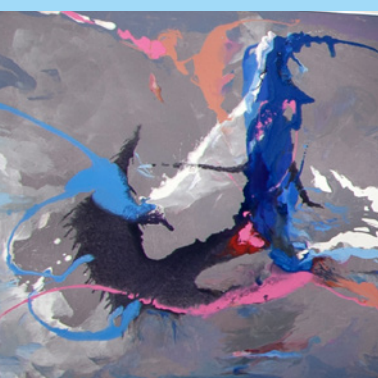
August Sai

August Sai (s. 1983) on maalikunstnik, keda iseloomustab analüütiline ja dekonstruktivistlik lähenemine oma meediumile. Kunstnik maalib pilte, mille eesmärk on keskenduda maalikunsti keelele ja tõsta esile maali tehniline narratiiv, seeläbi tugevdada maalikunsti eneseteadlikkust ja väljendusvõimet. Ta on saanud 2010. aastal bakalaureusekraadi Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti osakonnast, kuhu astus samas ka magistrantuuri. Tema isiknäitusel "Kakskümmend käänat", mis leidis aset Eesti Kunstnike Liidu Draakoni galeriis (24. IX–13. X 2018) ja oli publikule avatud samaaegselt paavst Franciscuse Eesti-visiidiga, eksponeeris kunstnik 20 variatsiooni Diego Velázqueze paavst Innocentius X portreest (u 1650). Kunstnik kehastus siin justkui elusaks pildituvastuse ja -töötuse tarkvaraprogrammiks, maalivaks postmodernistlikult informeeritud photoshopper'iks, kes süstemaatiliselt lahkas Lääne kunstiajalooost tuttavat ikoonilist Velázqueze teost 20. sajandi moodsa kunsti arsenalist laenatud maaltehnoloogiliste võtete abil. Tulemuseks oli terviklik kontseptuaalne maaliseeria, mis avas ühes ja samas kunstiajaloolises tsitaadis 20 täiesti erinevat visuaalset tähendust. Nomineeris kvartaliajakiri KUNST.EE.

Angela Maasalu

Angela Maasalu (s. 1990) on maalikunstnik, kes on lõpetanud 2012. aastal Tartu Ülikooli maaliosakonna bakalaureusekraadiga ja kaitsnud 2015. aastal Tallinnas Eesti Kunstiakadeemia maalikunsti erialal magistriskraadi, olles vahepeal end täiendanud Londonis (Central Saint Martins College of Art and Design). 2017. aastal oli ta nomineeritud Akzo Nobeli kunstipreemiale (varem Sadolini kunstipreemia). Näiteks tema maal "Kummarda!" (2018, õli, lõuend) oli eksponeeritud Kate Lyddoni ja Angela Maasalu ühisnäitusel "Throbwerk" Tallinna Kunstihoone galeriis (17. VIII–13 X 2019). Maasalu oskus luua sõnalisi paralleele oma teostele, ehitada narratiivi iga pildi taha on vähemasti niisama silmatorkav kui tema võime luua lavastuslik-ruumilisi kooslusi. Kuigi Maasalu maale ja joonistusi asustavad hõredamad olendid, määrab siingi tema teose narratiivi või emotsionaalse intensiivsuse värv. Süda muutub – niipalju kui see on seotud iha, alanduse, haavatavuse ja kaotusega – teose n-ö organiks, visuaalse tõlke tuksuvaks masinaks. Nomineeris Tallinna Kunstihoone.

Lola Liivat

Lola Liivat (s. 1928) on elav kunstiklassik, üks esimesi abstrakteid ekspressioniste Eestis. Tema muuseumiretrospektiiv pealkirjaga "Vaimu vastupanu" toimus Tartu Kunstimuuseumis (7. IX 2018–6. I 2019), andes ülevaate kunstniku peaaegu 70-aastast kunstnikukarjäärist. Aastatel 1948–1954 õppis Liivat Tartus kunstikõrgkoolis, mis liideti seejärel asutusega, mida me tänapäeval teame kui Eesti Kunstiakadeemiat. Liivat on Teise maailmasõja järgse eesti maalikunsti üks olulisemaid abstraksionismi edendajaid, olles 1957. aasta järel USA abstraktse ekspressionismi esimeste maaletajate seas. Suure osa oma kunstnikuteest töötas Liivat Nõukogude Liidu võimuaparaadi kontekstis, mil abstraktne kunst oli ametlikul tasandil taunitud või lausa keelatud. 1960. aastal võeti ta sellegipoolest toonase Eesti Kunstnike Liidu liikmeks. Ta oli aastatel 1988–1992 Tartu Kunstüingu ehk Pallase esimees ja aastatel 1997–2000 Tartu Kunstnike Liidu esimees. Varasemalt on Liivatil tunnustatud 1998. aastal Ado Vabbe preemiaga, 2001. aastal Valgetähe medaliklassi teenetemärgiga ning 2008. aastal Konrad Mäe medaliga. Nomineeris Tartu Kunstimuuseum (Tartmus).